

„MUMS JIS – NUGALĖTOJAS“

Džiaugsmo neslepia žeimeličio Mindaugo Avižienio tėvai. Rugsėjo viduryje televizijos ekranuose pirmą kartą išvydome Mindaugą – dvyliktokas be didesnių sunkumų įveikė visas atrankas ir tik praėjusio sekmadienio teisėjų sprendimu liko 4-as populiarame televizijos konkurse „X-faktorius“. Nors iki finalo buvo likęs tik mažas žingsnelis, Mindaugas neliūdi – gauta televizinė patirtis viską „atperka“ su kaupu.

Vaikinas televizijos žiūrovams pristatinėjo nuoširdžiai – „Esu iš mažo miestelio, esančio pasienyje, gimiau muzikantų šeimoje“. Mindaugo senelis grojo akordeonu, o tėtis tikras „orkestras“ – groja būgnais, armonika, triūba, gitara ir net pianinu... Todėl niekam nekyla klausimas, iš kur Mindaugo muzikalumas. Nors pats vaikas prisipažino, kad ilgą laiką tik „barškino“ gitara, o dainuodavo tik sau, atsitiktinumo dėka suprato, kad tai – jo pašaukimas. „Noriu parodyti, kad net iš kaimo glūdomos, pačios giliausios provincijos kažkas gali turėti talentą ir eiti į priekį“, - ne kartą minėjo jis. Jau prieš dalyvavimą „X-faktoriuje“ Mindaugas ėmėsi įgyvendinti savo planus – 10 klasių baigęs Žeimelio gimnazijoje išsikraustė į Šiaulius, kur S. Sondeckio menų gimnazijoje mokosi dainavimo ir vokalo subtilybių, groja grupėje.

Mindaugas pripažįsta, kad dešimtis kartų sėdėjo prie televizoriaus ekrano ir stebėdamas dainininkus ant didžiosios scenos jiems pavydėdavo – šviesos, milžiniška scena ir gausios ovacijos po pasirodymo atrodydavo didelė, bet nepasiekiamą svajonė... „Kai pamatė, kad vyks šou „X-faktorius“ atrankos, Mindaugas skambino man ir tėčiui, klausė, ar eiti, mes drašinyje - juk nieko neprarasi, jei ir nepavyks...“, - pasakoja Mindaugo mama Danutė. Šeima džiaugiasi, kad sūnui pavyko nukeliauti taip toli, kad jis tapo drąsesnis, tik neigiami komentarai jį vis dar liūdina...

Nors po pirmųjų tiesioginių transliacijų („X-faktorius“ tiesiogiai transliuojamas sekmadienio vakarais) visas atrodydavo kaip sapnas, Mindaugas vis tvirčiau jautėsi scenoje. Kiekvienas pasirodymas reikalauja

daug repeticijų ir darbo. Nepratusiam prie kamerų, profesionalaus įgarsinimo ir daugybės žiūrovų... kiekvieną kartą išeinant į sceną dreba kojos! „Po pasirodymų užkulisuose manęs laukia mama. Matau, kaip iš laimės jai skruostais teka ašaros. Ji manimi labai didžiuojasi...“, - yra sakęs vaikas. Mindaugo tėvai visą laiką palaikė sūnų – kiek galėjo važinėjo į tiesiogines transliacijas, balsavo. „Aš džiaugiuosi, kad atrodo, visas miestelis gyvena tuo ritmu, o sekmadieniais, kai laukdavome, ar praeis sūnus į kitą etapą, reikėdavo ir širdies lašų“, - kalba Mindaugo mama. Abu vaikino tėvai dirba Žeimelyje, Mindaugo sesuo Viktorija mokosi Vilniuje, nuo mažų dienų visus stebinusi originaliais piešiniais taip pat turi menišką gyslelę.

Kiekvieną sekmadienį žiūrovams konkurso dalyviai pristatinėja vis kitokio žanro dainas, Mindaugui taip pat teko dainuoti ir lėtų, ir greitų dainų, pats yra minėjęs, kad prie širdies – dainuojamoji poezija. Mindaugo mokytoja šou – dainininkė Justė Arlauskaitė – Jazzu vaikina įvardija kaip nuoširdžiausią ir mylimiausią savo mokinį. Nors vaikas liko per žingsnį nuo finalo, neišvengė kritikos iš teisėjų – Mindaugui būdavo sunku pažaboti jaudulį, o tai lemdavo jo susikaustymą, nevisišką dainos nuotakos atskleidimą... „Žinau, kad dainuoju ne dėl pergalės. Man patinka stovėti scenoje. Smagu, kad turiu tokią galimybę ir ja mėgaujuosi. Pats jaučiuosi gerai ir noriu, kad kitiems taip būtų“, - sako Mindaugas.

Mindaugas dar pamena, kaip pirmoje klasėje dalyvavo atrankoje į „Dainų dainelės“ konkursą: „Nors ir nieko nelaimėjau, močiutė laikraščio

Asmeninio albumo nuotr.: Mindaugas Avižienis televizijos konkursą „X-faktorių“ vadina svajonės išsipildymu, o tiesioginius pasirodymus – iššūkiams, padedančiais tobulėti

iškarpa iki dabar laiko... „Vaikinas sako, kad ir specialybę norėtų sieti su muzika, aišku, pirmiausia laukia 12 klasės egzaminai, o mokslams laiko paskutiniu metu likdavo visai nedaug. „Visą laiką skirdavau pasiruošimams, repeticijoms“, - pasakoja jis, kuriam ir toliau tempas nelėtėja, mat pasibaigus pagrindiniam šou, visi dalyviai leis į gastroles po Lietuvą.

Kurį laiką Mindaugui teko „pagyventi“ kelyje Šiauliai-Vilnius, viename mieste reikia lankyti mokyklą, kitas laukė dėl „X-faktoriaus“. „Sūnus gal šiek tiek ir pavargo, tačiau tai laimės nuovargis, jis įgavo daug praktikos, jį mylėjo žiūrovai...“, - sako didžiausia Mindaugo „fanė“ – mama.

Buvusi Mindaugo auklėtoja Žeimelyje Rita Taurienė pasakoja, kad nuo pat 6-osios klasės, kada jaunuolis tapo jos auklėtinio matėsi, kad muzika jam – įgimta. „Jis grodavo be natų, tiesiog iš klausos, tokių vaikų yra vienetai“, - kalbėjo R. Taurienė. Pasak jos, Mindaugas buvo mylimas klasės draugų, visada linksmas, bendraujantis. R. Taurienė taip pat su nerimu laukdavo kiekvienos tiesioginės šou transliacijos!

Nors ir liko per plauką nuo pagrindinio laimėjimo – 15 000 eurų, Mindaugas gavo daugiau – armiją gerbėjų, laimingą šeimą ir pradėjusias pildyti svajones!

Simona LIPSKYTĖ

SENJORAI ŽVELGIA Į ATEITĮ

Pagyvenusių žmonių klubas „Sidabrinė gija“, atšventęs 20-metį, žvelgia į ateitį. Klubo taryboje aptartos 2017 metų veiklos gairės.

Kasdienybė ir toliau įvairins jumbiliatų pagerbimas, tradicinė Trijų Karalių vakaronė, Pagyvenusių žmonių dienos minėjimas, išvykos į teatrus, koncertus.

Reikšmingas vaidmuo tenka bendravimui su šalies senjorų klubais. Melodinga daina, skambūs muzikos akordai, gaivus poezijos žodis į prasmingus renginius sukviečia ne tik kaimyninių rajonų ar miestų bendraminčius. Kelio į Žiemgalos kraštą nepamiršta šalies sostinės senjorai – garbūs žmonės iš Vilniaus, savo laiku palikę ženklą kurdę respublikos ekonomikos, kultūros, švietimo, mokslo baruose.

„Įspūdingas, prisiminimus palieka laikas, praleistas drauge su Vilniaus, Šiaulių, Panevėžio, Baisogalos, Šeduvos, Joniškio, Ukmergės, Kėdainių, Biržų senjorais“, - kalbėjo klubo vadovė Elena Rūta Pocevičienė. - Šią tradiciją draugų ir bičiulių būryje Linksmaučių pušinėlyje pratęsimė vasaros pradžioje senjorų sąskrydyje „Draugų būry“.

Išvykos, ekskursijos turtina klubo lankytojų akiratį, gausina įspūdingų kraštų.

Pastaraisiais metais aplankytos šalies sostinės, Rokiškio krašto istorinės vietovės, Latvijos uostamiesčiai Ventspilis, pabuvota Biržuose, Kėdainiuose, Ukmergėje, Kupiškėje, Druskininkuose, Birštone, Punio-

G. KATAKINIENĖS nuotr.: dalis senjorų klubo narių – rugsėjo išvykoje pas Ukmergės senjorus

je, Kryžių kalne, Jauniūnuose, Naisiuose.

Praėjusių vasarą grupė senjorų turėjo progos susipažinti su Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės kultūros paveldu Baltarusijos teritorijoje. Įspūdjį paliko Nesvyžiaus rūmų-pilis ansamblis, turėjęs ne tik strateginę reikšmę, bet ir žinomas reikšmingu indėliu į Lietuvos kultūrinį gyvenimą – čia veikė rūmų teatras, spaustuvė, garsi biblioteka, senųjų aktų archyvas, Vytauto, Jogailos, Radvilų bei kitų valdovų portretų galerija. Atmintyje liko turtinga Myriaus pilies ekspozicija, didikų Radvilų dinastijos, turėjusios sąsajų su Biržais, Kėdai-

niais, istorinė praeitis. Išlikę Naugarduko pilies fragmentai priminė Adomo Mickevičiaus herojinę poemą „Gražina“, atstatyta Lydos pilis-kunigaikštį Gedimina.

Ir toliau aktualiu išlieka devizas „Keliauti, pažinti, nenurimti!“ – laukia turininga išvyka į Sūdava, pažintis su Šakių krašto, Kudirkos Naumiesčio istorine praeitimi, iškiliais žmonėmis, dvarų sodybomis. Šventinius renginius, susitikimus ir toliau lydės naujais dainininkais praturtėję Egidijaus Šlapiko vadovaujamas vokalinis ansamblis.

Alfредas ŠIMKUS

Gerbiamieji pakruojiečiai,

Maloniai primename, kad Jūsų išrinktas Seimo narys Vitalijus GAILIUS priima iš anksto užsiregistravusius gyventojus biure Pakruojyje, Kęstučio g. 4 (Pakruojio r. savivaldybė), 303 kab., penktadieniais, 10.00 – 13.00 val.

Į priėmimą maloniai prašome registruotis tel. 8-612-0 05 18 (Seimo nario padėjėjas Gintaras Šurna) arba el. paštu: gintaras.surna@gmail.com

Dar kartą aciū Jums už pasitikėjimą!

Seimo nario biuro informacija

Atmintis gyva: prisiminimai apie 1991 m. Sausio 13-osios naktį

VISADA PRISIMINSIME, KODĖL ESAME LAISVI...

Linkuvos gimnazijos ilgametė chemijos mokytoja Bernadeta Dičpetrienė nuo pat pradžių buvo įsitraukusi į Sąjūdžio veiklą. Aišku, kad tai susiję su jos darbu.

Mokytoja su mokiniais aktyviai dalyvavo „Žaliųjų judėjime“ - tyrė nitratus šuliniuose, upių užterštumą. Prie šių tyrimų prisidėjo ir jau mirusi biologijos mokytoja Onutė Štarevičienė. Mokiniai ir mokytojos tyrimus apibendrinė - galutinai buvo ištirtas Mūšos, Beržtalio, Daugyvienuos ir Kruojos vanduo. Be „Žaliųjų judėjimo“ B. Dičpetrienė buvo rinkiminės komisijos pirmininkė pirmuosiuose rinkimuose – referendume už nepriklausomybę. Rėmė konservatorių partiją, buvo ir rinkimų stebėtoja. Ji suprato, kad 1991 metų pradžios politinė situacija buvo sunki, todėl ir ryžosi keliauti į Vilnių...

Niekas neragino ryžtis tokiam poelgiui, o visą kelią drašino ir šalia buvo vyras Aleksandras Dičpetris. Į Vilnių vyko su rajono Sąjūdžio grupe. Jai priklausė Jonas Šidlauskas, Stasė Lovčikaitė, Misiūnaitė, Danguolė Mišauskienė, Zakarauskienė. Mokytoja B. Dičpetrienė budėjo prie Aukščiausiosios tarybos rūmų, nes anuomet autobuso vairuotojas nežinojo kelio prie bokšto... „Važiuojant į Vilnių nuotaikoms buvo šventinės, niekas nesitikėjo, kad laukia tokie įvykiai, kuriuos dabar perduodame iš kartos į kartą“, - prisimena mokytoja. Nuvažiavus į vietą teko nustepti - aplinkui buvo daugybė žmonių, vyko koncertai, vyravo gera nuotaika.

Apie 12 valandą nakties nuotaikos keičiasi – susirinkę mato, kad pradėjo važiuoti tankai. Negalvodami, kas bus, visi susikimba rankomis, tačiau kareiviai prie Tarybos nestoja – nuvažiuoja prie Televizijos bokšto. Pasigirsta šūviai. Žmonės negali patikėti, kad rusai išdrįso paleisti kulkas. „Susirinkę pradeda klauptis, melstis, giedoti...“, - pasakoja B. Dičpetrienė. 1991-aisiais nėra mobiliųjų telefonų, žinios per miestą ir Lietuvą plinta lėtai, kas tuomet atsitiko prie Televizijos bokšto, paaiškėja tik po kelių valandų.

„Aplink televizijos bokštą, kaip ir Aukščiausiąją tarybą buvo sustatytos mašinos, susikibę stovėjo susirinkusieji. Buvo labai sunku patikėti, kad tankai drįso važiuoti ir per mašinas, ir net per žmones...“, - prisiminimais dalinasi mokytoja. Pasak jos, kitą dieną po Vilnių važinėjo rusų tankėta, gašdino, kad niekas neišvažiuos iš Vilniaus, bus tikrinami dokumentai.

Visą naktį ir auštant visus lydėjo didžiulė baimė, tačiau labiausiai įstrigo akimirka prie Aukščiausiosios tarybos rūmų: „Vytautas Landsbergis liepė žmonėms trauktis, bet visi ir toliau stovėjo susikibę rankomis, norėdami apginti savo Lietuvą“.

Po kelių dienų B. Dičpetrienė vyko su mokiniais į Sausio 13-osios aukų laidotuves, agresija buvo nurimusi. Mokytojai iki šiol įstrigę V. Landsbergio žodžiais, pasakyti žuvusiems už laivę: „Loreta, tu uždegei Lietuvą, o Lietuva – pasaulį“.

Simona LIPSKYTĖ

Reporterio akiratyje

PRASČIAUSI KELIAI Į GRIKPĖDŽIUS IR MAŽUČIUS

Kasdien du Žeimelio gimnazijos geltonieji autobusiukai, vairuojami Sigito Žičevičiaus ir Audriaus Barkausko, perveža 123 moksleivius.

Gimnazijos direktorės pavaduotojos Danutės Gakienės žiniomis, žiemos keliai į Noreikius, Mikoliškį, kitas vietas – pravažiuojami. Sudėtingesnės eismui sąlygos kelio atkarpose nuo Lauksodžio į Grikpėdžius bei Mažučius.

„DAVROS“ PRODUKCIJA – LENKIJOJE

Apsilankę Varšuvoje, galite paragauti „DAVROS“ produkcijos. 2018-aisiais birželio 1-ąją 25-ąją sukaktį paminėsiančios įmonės šeimininkas Vidmantas Daujotas teigia, jog Pakruojio produkcijos paklausą Europos Sąjungos šalyse lemia kokybė ir tarpininkai.

ILGIAUSIA GIRLIANDA RAJONE

Pirmą kartą 50 metrų aukščio Pakruojio vandentiekio bokštą puošusios 840 metrų ilgio šviečiančios „gijos“ kabės iki kitų metų didžiųjų švenčių.

Atsisakę ją pardavusios bendrovės paslaugų ir taip sutaupę apie 1000 eurų, girliandą su pagalbininkais įrengė bendrovės inžinierius – energetikas Darius Martišius.

GINKLAS IR VERTYBĖS DAR NESURASTI

Plėšikai prieš Kūčias iš Žeimelio ūkininko sodybos pagrobę legaliai išduotą kovinį revolverį bei vertybes, dar nesurasti.

Įvykį tiria Šiaulių AVPK Kriminalinės policijos Organizuoto nusikalstamumo tyrimo valdybos pareigūnai.

Algis PADORA